

[Erik Eriksen.]

siddende, når den har et flertal bag sig. Systemets uhyre svaghed melder sig, når vi som nu er i en situation, hvor det med føje kan betvivles, at dette flertal repræsenterer det samme antal vælgere som ved valget i september sidste år. Der er noget meget uvirkeligt, virkelighedsfjernt, over denne regering og det program, den er valgt på. På grund af den farlige situation, vort land økonomisk befinder sig i, vil ikke mange udenfor denne sal modsige mig, når jeg hævder, at vi vist aldrig har haft en regering, der har været mere urealistisk i bedømmelsen af landets økonomiske forhold end den nuværende.

Statsministeren refererede i sin tale, hvad regeringen havde foretaget sig i sommer, og nævnte herunder også diskontoforhøjelsen den 7. juni. Jeg kom herved til at tænke på, hvad den højtærede finansminister udtalte her i tinget den 21. oktober sidste år. Den højtærede finansminister sagde da:

„Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen imidlertid fremdrager rentespørgsmålet, er der vel grund til at fremhæve, at den nu afgående regering længst muligt i sin pengepolitik modsatte sig en rentesækning. Længe efter at obligationsmarkedet var begyndt at vise en faldende tendens, fastholdt regeringen salget af statsobligationer til en uforandret, meget høj effektiv rente. Herigennem holdt man også renteniveauet for kredit- og hypotekforeningsobligationer kunstigt oppe. Nu er der indtrådt et rentefald, og når virkningerne af diskontosækningen er udtømt, må vi søge at fastholde den lavere rente og se, hvordan den vil virke bl. a. på vor valutastilling.“

Se, det sagde finansministeren, og han er endda en af de bedste i regeringen, når jeg skal sige det. Det er intet misundelsesværdigt lod at være socialdemokratisk minister i en tid som den nuværende. Vi, der ikke tilhører regeringen eller dens parti, må da — andet har jo ikke vist sig gørligt — vente og se, hvad tiden bringer, hvad lovgivningsarbejdet vil byde på, og så må vi tage vor stilling efterhånden. Det er naturligvis med en underlig følelse, at vi fra oppositionen afventer regeringens forslag og dens ledelse af arbejdet i det nu påbegyndte nye folketingsår.

På baggrund af mine udtalelser her i tinget for nogle uger siden er der ingen grund til for mig at sige mere om statsministerens åbningstale. Den har ikke ændret noget i vort syn på regeringen. Jeg forudser, at mange spændte situationer vil opstå. Usikkerheden vil skade erhvervslivets dispositioner, ja, usikkerheden vil skade overalt, også vor valutabalance. Reformen på det økonomiske område vil nødvendigvis glide i baggrunden. Forudsætningen for en reformpolitik på disse områder er en frugtbar, fordomsfri udnyttelse og samling af liberale kræfter og anskuelser, hvor disse måtte være tilstede.

Aksel Møller: Det har jo i denne oktober måned formet sig således, at store udenrigspolitiske spørgsmål af vidtgående interesse for Danmark skal besvares, og derfor har man, forstår jeg, fundet det rimeligt nu, samtidig med at åbningsdebatten holdes, at føre en særskilt debat om de udenrigspolitiske problemer. Jeg skal derfor undlade at fremsætte bemærkninger herom i den tale, jeg nu skal holde, en tale, der naturligt må forme sig som et svar på den højtærede statsministers åbningstale og komme til at beskæftige sig med de politiske begivenheder, som gik umiddelbart foran åbningstalen. Jeg vil således heller ikke komme til at omtale det sydslesvigske spørgsmål. Det glæder mig, at statsministeren i sin åbningstale har fremsat positive bemærkninger om denne sag. Jeg er enig i disse bemærkninger, men det er mit håb, at vi under den udenrigspolitiske debat, i hvilken min gruppes formand, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, er ordfører for det konservative folkeparti, kan nå et stykke længere frem til afklaring af, om Danmark ikke kan foretage sig noget endnu mere positivt end at erklære sympati for den sydslesvigske danskhed.

Jeg kommer heller ikke til at beskæftige mig med det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s tale, det får jeg lejlighed til i en replik, men da der går nogle dage, inden vi når til replikken, har jeg en enkelt advarsel, som jeg gerne vil have lov at give det ærede medlem, for at han ikke på en eller anden måde skulle komme til at beskadige sin person. Når det ærede medlem virkelig mener det muligt, at man med